

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 140/22/5505-8
EEČ: 2-39-538-2022

Liptovský Mikuláš 20.06.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: agropodnikanie
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. 03. 2022 asi o 17.15 hod. v katastrálnom území obce XXXXX, okres XXXXX na miestnej komunikácii spájajúcej obec s XXXXX dolinou, v smere z XXXXX doliny do XXXXX, udrel päšťou ľavej ruky po čelnom skle osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Octavia, farby hnedej svetlej metalízy, s prideleným evidenčným číslom: XXXXX, vedeného XXXXX, nar. XXXXX, trvalo bytom XXXXX 190, okres XXXXX, ktoré predtým zastavil, čím na ňom v ľavej časti spôsobil prasklinu v dĺžke cca. 8 cm a jeho vlastníkovi XXXXX, nar. XXXXX, trvalo bytom XXXXX XXXXX, okres XXXXX svojim konaním škodu vo výške 278,17 eur,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy, Námestie osloboditeľov 1, XXXXX,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide

o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 04. 05. 2022, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a súčasne preň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, ktorý sa ho mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Vo veci boli následne ku skutku vypočutí obvinený, svedok – poškodený a svedkovia XXXXX, XXXXX a XXXXX. Pre potreby rozhodnutia poverený príslušník PZ tiež obstaral a do vyšetrovacieho spisu založil aj ďalšie relevantné dôkazné prostriedky. Vo veci bola ďalej vykonaná obhliadka miesta činu a vyhotovená k nej prislúchajúca fotodokumentácia. Na základe vykonaného dokazovania vo vyššie konkretizovanom rozsahu a záverov z neho plynúcich potom poverený príslušník PZ spracoval podnet na postup podľa § 214 Trestného poriadku, teda postúpenie veci za účelom jej prejednania v priestupkovom konaní.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona prečinu poškodzovania cudzej veci sa dopustí ten, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti majetku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Návrh povereného príslušníka PZ na podanie postúpenie veci, ktorý mi bol spolu s vyšetrovacím spisom predložený dňa 13. 06. 2022, som vyhodnotil ako dôvodný. V zmysle skráteným vyšetrovaním ustálených skutkových zistení prípadu je nepochybné, že obvinený konal spôsobom popísaným vo výroku ako uznesenia o vznesení obvinenia, tak tohto rozhodnutia, teda úderom dlane po čelnom skle osobného motorového vozidla na vodičovej strane spôsobil prasklinu o dĺžke asi 8 cm, čím kumulatívne naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň je však potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo ďalej zistené, že miesto, v ktorom k vzniku praskliny na čelnom skle konaním obvineného došlo, bolo už predtým oslabené a súčasne poškodené v súvislosti s kolíziou s iným predmetom, s vysokou

mierou pravdepodobnosti hraničiacou s istotou kamienkom, ktorý odskočil pri pohybe zadných kolies iného motorového vozidla idúceho v bližšie nezistenom čase, avšak nepochybne pred týmto incidentom, pred osobným motorovým vozidlom vo vlastníctve svedka – poškodeného XXXXX. Predmetné zistenie zachytené v rámci spisového materiálu v písomnom odbornom vyjadrení zo dňa 03. 06. 2022 a verifikované aj pripojenou fotodokumentáciou má potom relevantný vzťah k otázke možnosti a dôvodnosti vyvodzovania prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti na strane obvineného. Je nepochybné, že presklenie príslušných častí motorových vozidiel je navrhované a koncipované tak, aby odolalo nárazom väčšej sily a intenzity než je úder otvorenou ľudskou dlaňou. Na predmetnú skutočnosť pritom osobitne upozornil už zástupca subjektu podávajúceho odborné vyjadrenie pre potreby priestupkového konania, ktoré bolo predtým v tejto trestnej veci vedené. Ten totiž už vtedy konštatoval, že úder dlaňou ľudskej ruky je spôsobilý vyvolať na ňom následok kladený za vinu obvinenému bez predchádzajúceho poškodenia čelného skla motorového vozidla len vo veľmi malej pravdepodobnosti. Predpoklad, že čelné sklo osobného motorového vozidla muselo byť pred útokom obvineného už poškodené potom preukázalo dokazovanie realizované v rámci trestného konania. Za daného skutkového a dôkazného stavu je potom potrebné konštatovať, že obvinený svojím konaním formálne kumulatívne naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pravidelne pozostávajúce z objektu, teda záujmu chráneného danou trestnoprávnou normou (cudzí majetok), objektívnej stránky spočívajúcej z konania (protiprávneho) páchatela, následku (negatívneho) na cudzích právach a právom chránených záujmoch a existencie príčinnej súvislosti medzi nimi (tzv. kauzálny nexus), subjektu, ako trestne zodpovedného páchatela a subjektívnej stránky, v danom prípade v podobe úmyselného zavinenia, keďže v mieste aktuálne existujúcej praskliny čelného skla osobného motorového vozidla uderil po ňom dlaňou otvorenej ruky, čo v neposlednom rade aj sám priznal. Pri súčasnom naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu je pritom bez hlbšieho významu, za akých okolností sa tak stalo, nakoľko v predmetnom prípade vo všeobecnosti je každý povinný zdržať sa vedomého a úmyselného konania poškodzujúceho cudzí majetok. Pretože tak, ako už bolo naznačené vyššie, nešlo o samovoľný pohyb končatiny obvineného, je možné a dôvodné konštatovať naplnenie ako objektu (cudzí majetok), tak objektívnej stránky v časti aktívneho konania spočívajúceho v údere, v časti následku spočívajúceho vo vzniku praskliny a nepochybnej existencii príčinnej súvislosti medzi nimi, kedy bez úderu by prasklina nebola bývala prinajmenšom v danom okamihu vznikla, subjektu v osobe plnoletého a na právne úkony v celom rozsahu spôsobilého (príčetného) páchatela skutku konajúceho prinajmenšom v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Trestného zákona. S odkazom na obsah úpravy § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku však zároveň bolo potrebné bližšiu pozornosť venovať všetkým relevantným skutočnostiam ustáleným v rámci výkonu dokazovania majúcim potenciál zasiahnuť do spôsobu vybavenia veci a výberu druhu rozhodnutia. V intenciách tejto požiadavky prihliadol som preto ako k okolnostiam obvineným spáchaného skutku, tak v súvislosti s jeho právnou kvalifikáciou v podobe prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona k zisteniu, že rozsah negatívneho následku na cudzom majetku je popri konaní obvineného tiež spolutvorený predchádzajúcim poškodením čelného skla osobného motorového vozidla pozostávajúcim s drobnej praskliny už existujúcej v čase protiprávneho konania XXXXX a s vysokou mierou pravdepodobnosti hraničiacou s istotou vyvolanej dopadom kamienka odlietajúceho spod zadných

kolies v bližšie nezistenej minulosti sa pred poškodeným osobným motorovým vozidlom pohybujúceho sa iného motorového vozidla. V súvislosti s výberom spôsobu vybavenia trestnej veci a druhu rozhodnutia v prospech páchatel'a skutku potom ďalej vyznieva odpis z registra trestov, ktorý je dosiaľ u neho bez záznamu, ako aj výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý síce obsahuje aktuálne jeden záznam, avšak na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej prevádzky, teda nevykazujúci relevantný súvis s predmetnou trestnou vecou. Obvinený tiež nie je negatívne hodnotený z miesta jeho trvalého pobytu.

Nakoľko v danom prípade ide síce o prečin v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ale za súčasného konštatovania, že s najnižšou možnou hornou hranicou trestnej sadzby, akú Trestný zákon vôbec pozná a upravuje, predmetné zistenie umožňuje úvahy nad mierou jeho závažnosti v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona s tým, že s ohľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a dospel som k záveru, že závažnosť skutku spáchaného obvineným je nepatrná. Tak, ako už bolo spomenuté vyššie, obvinený nepochybne konal spôsobom súčasne napíňajúcim zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, súčasne však vo vzťahu k predmetu útoku, ktorý už bol predtým poškodený. Vo svetle vyššie uvádzaných okolností a zároveň aj osobitostí prípadu, dospel som potom k záveru, že vo veci je dôvodné uplatniť obsah úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona. Limitujúcim pre voľbu druhu rozhodnutia v podobe postúpenia veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku potom bolo zistenie, že bez predchádzajúceho poškodenia čelného skla osobného motorového vozidla by negatívny následok vyvolaný konaním obvineného buď nenastal vôbec alebo nie v rozsahu, v akom bol nakoniec v rámci prebiehajúceho trestného konania identifikovaný. Pri úvahách nad spôsobom a formou vybavenia veci preto prokurátor popri obsahu úpravy § 214 ods. 1 Trestného poriadku zvažoval tiež postup v intenciách § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda zastavenie trestného stíhania s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Aj v tejto súvislosti, rovnako ako tomu bolo pri použití obsahu úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona, prihliadol na osobitosti prípadu, kedy obvinený, ako plnoletá a svojprávná fyzická osoba, ktorá je teda zároveň plne trestnoprávne zodpovedná, dostatočne neustriehol svoje emócie a reagoval právom reprobovaným spôsobom, nereflektujúc na všeobecnú zákonnú povinnosť zdržať sa konania spôsobujúceho na cudzom majetku škodu, kedy jeho pričinením došlo k rozšíreniu praskliny pôvodne vyvolanej s najväčšou pravdepodobnosťou dopadom kamienka, a to do dĺžky približne 8 cm, čo už vyvolalo potrebu výmeny čelného skla osobného motorového vozidla a tým nepochybne na strane jeho vlastníka náklady s tým pravidelne a nevyhnutne spojené. Na margo porovnania súm týchto nákladov deklarovaných jednak poškodeným v podobe predloženej faktúry znejúcej na sumu 278,17 eur s DPH a zakladajúcej tak trestnoprávnu zodpovednosť obvineného v časti skutkom spôsobenej škody a obvineným predloženej cenovej ponuky rovnakej činnosti znejúcej na sumu 260,- eur prokurátor poznamenáva, že nie je povinnosťou obete protiprávneho konania, v danom prípade vlastníka motorového vozidla hľadať subjekt, ktorý odstránenie poškodenia jeho majetku zabezpečí v najnižšej dostupnej cene. Pre úplnosť je v tejto súvislosti na mieste ďalej uviesť, že pre potreby priestupkového konania pôvodne vo veci vedeného bolo zabezpečené odborné vyjadrenie znejúce na sumu 288,- eur. Preto na tento rozdiel prokurátor

osobitne neprihliadal, a to aj s odkazom na zistenie, že poškodený predložil reálne ním uhradenú faktúru, zatiaľ čo cenová ponuka predložená XXXXX a samotné odborné vyjadrenie zabezpečené v pôvodnom priestupkovom konaní majú povahu akéhosi predpokladu, pričom vopred nie je možné vylúčiť, že pri samotnom úkone, teda výmene čelného skla osobného motorového vozidla, by náklady mohli z nejakého vopred neznámeho dôvodu narásť. Keďže na strane vlastníka motorového vozidla preukázateľne vznikli náklady spojené s odstraňovaním následkov v podstatnej časti spoluvyvolaných obvineným, nakoľko predtým na čelnom skle osobného motorového vozidla existujúca mikroprasklina nezasahovala do zorného poľa vodiča, od úvah nad možnosťou vybavenia veci postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku som upustil. Súčasne, s poukazom na súhrn ďalších relevantných skutočností a okolností prípadu tak, ako tieto už boli opakovane konkretizované vyššie, dospel som k záveru, že skutok XXXXX nie je možné pre nedostatok závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona ďalej právne kvalifikovať ani ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Po vylúčení možnosti ďalšieho postupu v intenciách § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ako aj dôvodnosti podania obžaloby na vecne a miestne príslušnom súde preto jedinou možnosťou zostalo postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku. Týmto rozhodnutím podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku na jednej strane poskytujem obvineným benefíciom v podobe vybavenia ich trestnej veci bez trestu, či inej sankcie v trestnom konaní, na strane druhej však postúpením veci orgánu oprávnenému prejednávať priestupky vyjadrujem odsúdeniahodnosť konania páchatela, kedy tento porušiac všeobecnú právnu povinnosť konal spôsobom vyvolávajúcim vznik škody na cudzom majetku, pričom súčasne navyše nešlo o majetok osoby, ktorá na konanie obvineného dala vlastným správaním sa podnet a prvotný impulz a v prípade naplnenia zákonných požiadaviek tiež jeho postih zaň v rámci priestupkového konania.

Záverom je preto potrebné uviesť, že uplatnenie obsahu úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona nemá za následok, že konanie obvineného prestáva byť protiprávnym. Postupom a rozhodnutím podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor výlučne konštatuje, že je v ňom možné vzhladať dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo verifikované, že sa skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto uznesenia, stal. O predmetnom podozrení však už nie sú oprávnené konať a rozhodnúť orgány činné v trestnom konaní, preto bolo potrebné vec za týmto účelom postúpiť vecne a miestne príslušnému orgánu v osobe odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor